

SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Biroul permanent al Senatului

L 251, 266, 1 6. 06. 2023

Nr. 6430/2023

30. MAI. 2023

L 294; L 268; L 237

Către: **DOMNUL MARIO OVIDIU OPREA,
SECRETARUL GENERAL AL SENATULUI**

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 24 mai 2023

STIMATE DOMNULE SECRETAR GENERAL,

- Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:
- ^{L251/2023} 1. Propunerea legislativă pentru completarea art. 63 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (**Bp. 163/2023**);
 - ^{L266/2023} 2. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii nr. 372/2005 privind performanța energetică a clădirilor (**Bp. 181/2023**);
 - ^{L294/2023} 3. Propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 308/2022 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 14/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății (**Bp. 209/2023**);
 - ^{L268/2023} 4. Propunerea legislativă privind modificarea Legii farmaciei nr. 266/2008 pentru sancționarea contravențională a unor fapte de încălcare a eticii în comercializarea unor produse (**Bp. 183/2023, L. 268/2023**);
 - ^{L237/2023} 5. Propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență nr. 85/2014 (**Bp. 149/2023**).

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

Doamnă vicepreședinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție și în temeiul art. 25 lit. (b) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul Administrativ*, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă pentru modificarea și completarea Legii privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență nr. 85/2014*, inițiată de domnul deputat USR Brian Cristian împreună cu un grup de parlamentari USR, PSD și neafiliați (**Bp. 149/2023**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea *Legii privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul introducerii unei categorii distincte de creanțe în procedurile de prevenire a insolvenței, respectiv creanțe ale persoanelor care au contracte de activitate sportivă, acestea fiind, practic, asimilate creanțelor salariale, propunându-se, în principal:

- acordarea calității de creditorii persoanelor care au contracte de activitate sportivă, chiar fără a depune personal declarațiile de creanță, fiind înregistrate de către administratorul judiciar din oficiu¹;
- desemnării unui reprezentant prin intermediul cărora acești creditorii să își poată exercita drepturile în cadrul procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență²;
- încadrării remunerației persoanelor care au contracte de activitate sportivă în categoria operațiunilor rezonabile și imediat necesare pentru

¹ Art. 5 alin. (1) pct. 19 și art. 102 alin. (1) din *Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență*

² Art. 7 alin. (2) și art. 48 din *Legea nr. 85/2014*

continuarea derulării activității debitorului până la data omologării , concordatului preventiv³;

- reglementării creanțelor provenite dintr-un contract de activitate sportivă ca o categorie distinctă care votează acordul de restructurare sau planul de reorganizare⁴;

- stabilirii unei alte ordini de prioritate în ceea ce privește creanțele izvorâte contractele de activitate sportivă⁵.

II. Observații

În prezent, *Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000 (Legea nr. 69/2000)* reglementează contractul de activitate sportivă, acesta fiind definit⁶ drept ”convenția încheiată pentru o durată determinată între structurile sportive și participanții la activitatea sportivă prevăzuți la art. 67¹ alin. (1), care are ca obiect desfășurarea unei activități cu caracter sportiv. Modelul-cadru al contractului de activitate sportivă se stabilește prin ordin comun al ministrului tineretului și sportului și al ministrului muncii și justiției sociale. Veniturile realizate din contractul de activitate sportivă se încadrează în categoria veniturilor din activități independente prevăzute de *Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare*”.

Contractul de activitatea sportivă a fost introdus prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2017 privind modificarea și completarea Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000*, fiind argumentat în nota de fundamentare aferentă că ”*Motivele care au condus la necesitatea propunerii adoptării contractului de activitate sportivă, rezidă în specificul activității sportive care nu are un caracter permanent, desfășurându-se prin antrenamente, cantonamente și competiții locale, naționale și internaționale. Activitatea sportivă se desfășoară atât în cadrul structurii sportive, dar și în locații diferite conform reglementărilor specifice federațiilor sportive naționale și organismelor internaționale, atât în țară, cât și în străinătate. Datorită specificității activității sportive și a faptului că se desfășoară cu timp săptămânal inegal, contractul de activitate sportivă se poate încheia pe perioade de timp determinate de la o lună la multianual.(...)*

Referitor la veniturile realizate de participanții la activitatea sportivă în temeiul contractului de activitatea sportivă, această activitate este reglementată de Codul fiscal, ca fiind o activitate independentă, fiind îndeplinite cel puțin 4 criterii din cele 7 menționate în definiția acestuia tip de activitate reglementată în Codul fiscal.(...)

³ Art. 9² alin. (2) din *Legea nr. 85/2014*

⁴ Art. 15⁴ alin. (3) și art. 138 alin. (3) din *Legea nr. 85/2014*

⁵ Art. 161 din *Legea nr. 85/2014*

⁶ În anexa la *Legea nr. 69/2000*.

Având în vedere modul de desfășurare a activității, prin prisma criteriilor care definesc activitatea independentă, rezultă că activitatea desfășurată de sportiv este una independentă, asupra veniturilor realizate se aplică regimul fiscal prevăzut pentru veniturile tratate la Capitolul II al Titlului IV "Impozitul pe venit" și, în mod corespunzător la Titlul V "Contribuții sociale obligatorii" din Codul fiscal.(...)

Având în vedere condițiile prevăzute de Codul Muncii privind încheierea contractului individual de muncă, atât specificul activității sportive depusă de sportivii de performanță, pe de o parte, cât și participanții la activitatea sportivă, pe de altă parte, reiese necesitatea obiectivă de asigurare a cadrului legal derogatoriu de la lege pentru adaptarea contractului individual de muncă cu specificul activității sportive. Astfel, în textul prezentului act normativ se introduce art. 67¹ alin. (1¹) prin care creează cadrul legal necesar pentru încheierea contractului de activitate sportivă participanților la activitatea sportivă așa cum sunt aceștia individualizați la art. 67¹ alin. (1) lit. a) – c), sau posibilitatea angajatorilor de a încheia contracte individuale de muncă, în funcție de acordul părților cu privire la forma raportului juridic în care se va presta activitatea sportivă. De asemenea, se introduce art.67¹ alin. (1²) prin care se propune eliminarea limitării numărului de contracte individuale de muncă pe durată determinată care pot fi încheiate între două părți, cât și condiționarea încheierii de contracte succesive, respectiv faptul că părțile au posibilitatea să încheie contracte pe perioadă determinată mai mare de 36 de luni, termenul maxim prevăzut de dispozițiile legii cadru în materie. Totodată, având în vedere condițiile specifice de desfășurare a activităților sportive, în textul prezentului act normativ se introduce art. 67¹ alin. (1³) prin care se propune încheierea contractelor individuale în mod direct prin acordul părților, fără concurs sau examen."

Astfel, din motivările cuprinse în Nota de fundamentare ce a însoțit Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2017, precum și din prevederile concrete introduse prin acest act normativ, rezultă că intenția legiuitorului a fost de a acorda sportivilor o variantă alternativă la încheierea unui contract individual de muncă (suplimentar față de eliminarea posibilității încheierii unei convenții civile, așa cum era reglementarea până la acel moment). De altfel, din perspectivă fiscală, art. 14² alin. (1) din Legea nr. 69/2000, în varianta ulterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 38/2017, prevede că "activitatea desfășurată în baza contractului de activitate sportivă este activitate independentă, indiferent de modul de organizare și desfășurare a acesteia, fără obligativitatea îndeplinirii criteriilor prevăzute la art. 7 pct. 3.1 – 3.7 din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, iar veniturile realizate în baza contractului de activitate sportivă sunt venituri din activități independente."

Având în vedere propunerile de modificare și completare a *Legii nr. 85/2014*, este urmărită, practic, o asimilare a creanțelor persoanelor care au contracte de activitate sportivă cu categoria creanțelor salariale, din perspectiva procedurilor de prevenire a insolvenței și de insolvență. Însă, pe această cale, s-ar ajunge la recunoașterea indirectă a contractelor de activitate sportivă drept contracte individuale de muncă, ceea ce nu ar fi permis printr-o modificare a legislației insolvenței.

Rațiunea pentru care creanțele salariale au fost reglementate separat și privilegiat în procedura insolvenței constă, în principal, în necesitatea existenței unei contraponderi față de situația de dependență a angajatului prin raportare la angajator. Așa cum a fost reținut și în doctrină, salariații nu au interesul de a fi declanșată procedura insolvenței, întrucât *”insolvența angajatorului lor, în cele mai multe cazuri, semnifică pentru ei încetarea raporturilor juridice de muncă, cu consecințe mult mai nefavorabile decât în cazul în care s-ar produce acest efect grație încetării contractelor individuale de muncă în alte moduri prevăzute de legislația muncii”*⁷.

De aceea, pentru a echilibra situația angajaților în cazul deschiderii procedurii insolvenței angajatorului, a fost reglementat un regim preferențial al creanțelor salariale în această procedură, având caracter derogatoriu de la celelalte categorii de creanțe, concretizat, printre altele, prin următoarele aspecte⁸:

- înregistrarea din oficiu a creanțelor salariale în tabelul de creanțe de către administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, pe baza evidențelor contabile ale angajatorului;
- dispensarea salariaților de obligația de a depune declarația de creanță, cu respectarea termenelor legale;
- nesupunerea acestei categorii de creanțe procedurii de verificare de către administratorul judiciar/lichidator;
- rangul de prioritate deținut de creditorii creanțelor salariale, în cazul distribuirii fondurilor din averea debitorului în faliment.

De asemenea, creanțele salariale intră în domeniul de aplicare a *Legii nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale*, fiind prevăzut că *”Din Fondul de garantare se asigură plata creanțelor salariale ce rezultă din contractele individuale de muncă și din contractele colective de muncă încheiate de salariați cu angajatorii împotriva cărora au fost pronunțate hotărâri judecătorești definitive de deschidere a procedurii insolvenței, denumiți în continuare angajatori în stare de insolvență”*⁹ Și în acest act normativ sunt avute în vedere

⁷ Coord. Prof. univ. dr. Radu Bugan, av. Dr. Andreea Deli-Diaconescu, *Tratat practic de insolvență*, vol. I, ed. a 2-a, revizuită și adăugită, Ed. Hamangiu, București, 2022, p. 440

⁸ *Idem*, p. 440

⁹ Art. 2 din *Legea nr. 200/2006 privind constituirea și utilizarea Fondului de garantare pentru plata creanțelor salariale* – în continuare, *Legea nr. 200/2006*

creanțele izvorâte dintr-un contract individual de muncă sau un contract colectiv de muncă¹⁰.

Potrivit prevederilor art. 14² alin. (1) din *Legea nr. 69/2000*, contractul de activitate sportivă nu este calificat drept contract individual de muncă, fiind dispus în mod expres că activitatea desfășurată în baza acestuia este o activitate independentă, indiferent de modul de organizare și desfășurare a acesteia, iar veniturile obținute sunt venituri din activități independente. De asemenea, alin. (2) al art. 14² din *Legea nr. 69/2000* prevede că activitățile desfășurate în baza unui contract de activitate sportivă nu pot fi reconsiderate ca activități dependente potrivit prevederilor art. 7 pct. 1 raportat la art. 11 din *Legea nr. 227/2015, cu modificările și completările ulterioare*, activitatea dependentă fiind definită în acest din urmă act normativ ca *"orice activitate desfășurată de o persoană fizică într-o relație de angajare generatoare de venituri"*.

Pe lângă aceste prevederi exprese, distincția dintre contractul de activitate sportivă și cel individual de muncă rezultă și din opțiunea acordată de legiuitor în sensul încheierii unuia sau altuia dintre aceste două tipuri de contracte – *"Participanții la activitatea sportivă enumerați la alin. (1) lit. a) – c) pot încheia cu structurile sportive, după caz, un contract individual de muncă sau un contract de activitate sportivă, în condițiile legii."* Această concluzie a fost trasată și în doctrină, fiind precizat că *„sportivul de performanță, dar și celelalte categorii de persoane participante la activitatea sportivă, astfel cum sunt stabilite prin lege, poate/pot încheia cu o structură sportivă fie un contract individual de muncă, fie un contract de activitate sportivă (în înțelesul conferit de legiuitor în Anexa 1 din Legea nr. 69/2000, lit. f), anume "convenția încheiată pentru o durată determinată între structurile sportive și participanții la activitatea sportivă prevăzuți la art. 67¹ alin.(1), care are ca obiect desfășurarea unei activități cu caracter sportiv"*). Se realizează astfel, o distincție precisă între cele două categorii de contracte, ceea ce conduce la concluzia potrivit căreia contractul de activitate sportivă nu poate fi asimilat și nici nu ar putea fi considerat o specie a contractului individual de muncă¹¹

Prin urmare, în opinia noastră, contractul de activitate sportivă nu ar putea fi considerat raport asimilat între debitor și angajații acestuia, în sensul art. 5 pct. 18 din *Legea nr. 85/2014* și nici nu este posibilă recunoașterea indirectă a contractelor de activitate sportivă drept contracte individuale de muncă prin modificarea legislației în domeniul insolvenței.

Totodată, având în vedere faptul că Agenția Națională de Administrare Fiscală deține în procedurile de insolvență, prin organele din subordine,

¹⁰ Art. 4 lit. c) și d) din *Legea nr. 200/2006*

¹¹ Prof. univ. dr. Titus Prescure, asist. Univ. dr. Georgeta-Bianca Spîrchez, *Despre contractul de activitate sportivă și ale sale controverse juridice*, Revista Universul Juridic nr. 10, octombrie 2021, p. 73

calitatea de creditor, atât garantat cât și bugetar, îndeplinind, printre altele, funcția de a colecta veniturile la bugetul statului, nu poate fi susținută promovarea de proiecte prin care se creează un regim derogatoriu și preferențial unei anumite categorii de creditori, respectiv deținătorii contractelor sportive încheiate în condițiile *Legii educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare*.

Cu toate acestea, în măsura în care vor interveni alte modificări legislative în domeniul legislației sportului, prin intermediul cărora să fie clarificată natura juridică a contractului de activitate sportivă în sensul echivalării cu un contract individual de muncă, creanțele izvorâte din astfel de contracte de activitate sportivă se vor bucura de protecția acordată creanțelor salariale de legislația în materia insolvenței.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.

Cu stimă,

Nicolae Ionel CIUCĂ

PRIM-MINISTRU

Doamnei senator Alina – Ștefania GORGHIU

Vicepreședintele Senatului